

РЕШЕНИЕ

№ 834

гр. Перник, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Лора Р. Стефанова

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Лора Р. Стефанова Гражданско дело №
20231720101390 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното

Предявен е иск с правна квалификация чл. 127а, ал. 2 от СК, във вр. с чл.
76, т. 9 от ЗБЛД.

Производството е образувано по молба от С. И. А.а, ЕГН ***** от гр.
*** против И. Г. А., ЕГН ***** от гр***.

Ищцата твърди, че с ответника са родители на ненавършилото пълнолетие
дете – Д. И. Г., ЕГН *****, роден на *** г. Сочи, че бракът им е
прекратен с развод с решение № *** г. по гр. д. № *** г. по описа на ПРС,
като упражняването на родителските права по отношение на детето е
предоставено на нея. Твърди, че няма връзка с ответника и не поддържа
контакт с него.

Сочи, че детето е с поставена диагноза „***“. Твърди, че в болнични
заведения в Република Турция и в страните от Европейския съюз се предлагат
обстойни прегледи и лечение на това състояние. Сочи, че въпреки опитите и
за разговор с ответника, не е получила разрешение от него за извеждане на
детето за лечение извън територията на Република България.

Искането към съда е да разреши детето Д. И. да пътува, без съгласието на
своя баща - И. Г. А. извън територията на Република България, придружавано
от своята майка С. И. А.а в страните - членки на Европейския съюз и в
Република Турция, без ограничение във времето.

Заявена е претенция за присъждане на направените разноски.

Препис от исковата молба е връчена на ответника. В срока по чл. 131 от
ГПК е постъпил писмен отговор.

Ответникът оспорва твърдението, че ищцата е искала разрешението му за

пътуване на детето извън територията на Република България. Сочи, че не се протИ.поставя на такива пътувания и счита, че е в интерес на Д. да пътува в други страни, както с цел лечение, свързано със здравословното му състояние, така и с цел запознаване с други хора и култури.

В съдебно заседание ищцата, чрез назначения и особен представител адв. Н. Ц. поддържа иска. Моли съда да го уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Поради неявяването в съдебно заседание ответникът не е изслушан по реда на чл. 127а, ал. 3 от СК.

Съдът като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намери следното:

Искът е процесуално допустим. Предявен е от надлежно легитимирана страна при наличието на правен интерес. Правният интерес на ищеца за воденето му, е обусловен от отсъствието на съгласие от ответника за пътуване на детето извън територията на Република България само с неговата майка. Въпреки заявеното в писмения отговор, че не възразява срещу пътуванията на детето, ответникът не е представил доказателства, че е дал съгласието си за това в изискуемата форма, предвидена в чл. 76, т. 9 от ЗБЛД – нотариално заверено съгласие.

Разгледан по същество искът е основателен по следните съображения:

От представеното удостоверение за раждане № 461/11.08.2008 г. на община Перник е видно, че страните по делото са родители на Д. И. Г., ЕГН *****, роден на *** г.

С решение № *** г. по гр. д. № *** г. на Районен съд – Перник бракът между страните е прекратен с развод и родителските права по отношение на детето Д. И. Г. са предоставени на майката.

От представеното Експертно решение № *** от заседание № *** г. на ТЕЛК при МБАЛ „Р. Ангелова“ АД – гр. Перник и епикриза изх. № *** г., издадена от МБАЛНП „Свети Наум“ се установява, че Д. И. Г. е с поставена диагноза „****“, поради което е с призната 85 % степен на увреждане с чужда помощ., считано до *** г.

По делото е приет социален доклад, изготвен от социален работник при ДСП – Перник. От него се установява, че връзката между детето и ответника е прекъсната. От момента на раздялата на родителите/2010 г./ ответникът не се е интересувал от сина си, не го е виждал и не е полагал грижи за него. Детето е с тежка умствена изостаналост, генерализирано тежкостепенно разстройство на развитието с неразвита експресивна реч и хиперактивно поведение, поради което се нуждае от непрекъснато наблюдение и грижа от възрастен. Ищцата е провела консултация с клиника „Хопкинск“ в гр. Абдулу в Република Турция, където се извършват изследвания, диагностициране и лечение на състояния от аутистичния спектър. Детето учи в ЦСОП – кв. Църква и посещава ДЦДУ „Добро сърце“ – гр. Перник.

Становището на социалния работник, че за задоволяване на специфичните здравни потребности на детето Д. И. Г. е изцяло в негов интерес

възможността да пътува извън територията на Република България.

Детето не е изслушано от социалният работник и от съда по реда на чл. 15, ал. 1 от ЗЗДет, тъй като здравословното му състояние не позволява осъществяване на необходимия контакт между него и изслушващия, за да се установят желанията и мнението му.

При така приетите факти, от правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК съдът разрешава въпроса относно пътуването на ненавършило пълнолетие дете извън територията на РБ и снабдяването с необходимите документи за това, в случай, че липсва съгласие между родителите. По аргумент от чл. 123, ал. 2, изр. 1 – во от СК и чл. 3, т. 3 от ЗЗДет при разрешаването на възникналия между родителите спор, съдът се ръководи от най – добрия интерес на детето. Съгласно § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДет най-добрият интерес на детето е преценка на желанията и чувствата му, физическите, психическите и емоционалните му потребности, възрастта, пола, миналото му, опасността или вредата, която му е причинена или вероятността да му бъде причинена такава, способността на родителите да се грижат за него, последиците, които ще настъпят при промяна на обстоятелствата и други обстоятелства, имащи значение към разрешавания спор.

В настоящият случай съдът намира, че е в интерес на детето да пътува в чужбина.

На първо място трябва да се посочи, че не е налице същински спор между родителите относно обстоятелството в интерес на детето ли е да пътува извън територията на Република България. В отговора на исковата молба бащата заявява, че е съгласен синът му да пътува в чужбина и подкрепя становището на майката по този въпрос. Следователно не е спорно между страните, че е в интерес на Д. да пътува в Република Турция и в държавите от Европейския съюз. Ответникът, обаче е бездействал и не е обективирал съгласието си във формата, предвидена в чл. 76, т. 9 от ЗБЛС. Това обстоятелство създава обективна пречка за фактическо реализиране на пътуванията и обосновава интереса от водене на настоящото производство, но не представлява протИ.поставяне на бащата на решението на майката за пътуване на детето в чужбина.

При това положение и предвид установеното по делото, че Д. е диагностициран с разстройство от аутистичния спектър и ищцата е установила контакт с клиники извън територията на страната, които предлагат изследване, наблюдение и профилактика на това състояние, съдът счита, че е изяло в интерес на детето да пътува в посочените в молбата държави – Република Турция и държавите от Европейския съюз за извършване на изследване, наблюдение и лечение на състоянието му. Тъй като Д. в момента е на *** години и *** месеца и до навършване на пълнолетието му остават по-малко от *** години, което е сравнително кратък период от време, съдът счита, че пътуванията без съгласието на неговия баща следва да бъдат разрешени до навършване на 18 години.

Ищцата не е представила доказателства за направени съдебни разноски, поради което, такива не следва да и бъдат присъждани.

Предвид изложеното, Районен съд - Перник

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127а, ал. 2, във вр. с ал. 1 от СК, във вр. с чл. 76, т. 9 от ЗБЛД на ненавършилия пълнолетие Д. И. Г., ЕГН ***** , заместващо съгласието на неговия баща - И. Г. А., ЕГН ***** от гр*** да пътува и пребивава в държавите от Европейския съюз и Република Турция, придружаван от неговата майка – С. И. А.а, ЕГН ***** от гр. ***, до навършване на 18 години.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____